

ת"פ 47317/06/15 - מדינת ישראל נגד רן שבתאי

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 47317-06-15 מדינת ישראל נ' שבתאי

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רן שבתאי

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של איומים, העלבת עובד ציבור ואי חגירת חגורת בטיחות.

על פי כתב האישום המתוקן, נהג הנאשם בתאריך 20.6.15 כשהוא אינו חגור בחגורת בטיחות. שוטר כרז לו לעצור וכשעצר את רכבו לקח את רשיון הנהיגה שלו כדי לרשום דו"ח תנועה וביקש מהנאשם להמתין ברכבו.

סמוך לכך ניגש הנאשם לניידת והלם בחוזקה על החלון ואף ניסה לפתוח את הדלת, אך השוטר נעל אותה למקום הגיעו אביו של הנאשם והשוטר אודי דנוך שגר בסמוך, שניסו לרסן את הנאשם. הנאשם נעצר ונלקח לתחנה. בהיותו בתחנה, העליב הנאשם את השוטר בביטויים שונים, ואמר כי אם לא היה מוציא טייזר הוא היה מחורר את כל גופו ומוריד לו דם, וכן השתמש במילות גידוף כלפיו.

לנאשם, שהינו בן 36 שנים, הרשעות קודמות בעבירות תקיפת בן זוג, איומים והעלבת עובד ציבור משנת 2013 (עבירות משנת 2009-2011) בגין נדון לששה חודשי מאסר בפועל ו-4 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירות איומים או העלבת עובד ציבור. המע"ת הינו בר הפעלה. כן לחובתו עבירות נוספות מאותו סוג שהינן ישנות. כן לחובתו הרשעות בעבירות תעבורה לרבות נהיגה ללא חגורת בטיחות, בגין נדון לקנסות.

ניתנו בעניינו של הנאשם תסקירי שירות המבחן מהם עולה כי הנאשם מאופיין בקושי להסתגל למסגרות, סף תסכול נמוך, מתקשה להציב לעצמו גבולות ולשלוט בדחפיו התוקפניים. הנאשם התקשה להתמיד במסגרות בשירות הצבאי, במקומות עבודה ובחיי הנישואין, וכיום הינו גרוש ומצוי בהליך פשיטת רגל. הנאשם נטל אחריות להתנהלותו התוקפנית בעת האירוע, והביע חרטה ובושה בעיקר לנוכח העובדה שבנו הקטין נכח במקום, ומנגד הכחיש כי לא היה חגור, וטען כי עקב החום העז ותחושת אי הצדק, היה עצבני וקילל את השוטרים. כן תאר את הכאב וההשפלה שחש עקב הפעלת

הטייזר שלדעתו לא היתה מוצדקת. ההתרשמות היתה מנטיה להשליך חלק מהאחריות על השוטרים, מזג האוויר וכו'.

שירות המבחן בחן אפשרות לשילוב הנאשם בקבוצה טיפולית, אך הנאשם שלל זאת ומסר כי מצבו הוטב האחרונה בעקבות תרופה נוגדת דכאון בה השתמש במשך תקופה וכן השתלב בעבודה משמעותית בקפריסין בעבודות תחזוקה וחינוך בסיוע לרב הקהילה היהודית בבית חב"ד. כמו כן מסר הנאשם בדיקות שתן נקיות. שירות המבחן התרשם משיפור במצבו הרגשי ובהתנהלות יציבה יותר מצידו, אך סבור כי לאורך זמן השינוי לא יחזיק מעמד וכי ללא קבלת טיפול מקצועי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות ותוקפנית במצבי קונפליקט.

לפיכך נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית או המלצה לעניין הארכת המע"ת.

המאשימה טענה כי מתחם הענישה מתחיל במספר חודשי מאסר בפועל ועד שנת מאסר. היא ביקשה להפעיל את המע"ת ולגזור על הנאשם עונש בחלקו האמצעי של המתחם, במצטבר, לנוכח נטילת האחריות החלקית ואי ההרתמות להליך הטיפול שהוצע לו, כאשר כתוצאה מכך, הסיכון הנשקף ממנו לסדר הציבורי עומד על כנו. כן מע"ת וקנס.

הסניגור ביקש להאריך את המע"ת לנוכח חלוף הזמן הרב מאז הטלת המע"ת ועד לביצוע העבירות (שנתיים וחצי) בצירוף הזמן שחלף מאז ועד היום (כשלוש שנים), כאשר מאז לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים ומצבו התייצב.

לטענתו, הפעלת התנאי לא תהיה צודקת בנסיבות העניין ויש להעדיף הארכת המע"ת וענישה כספית. הסניגור טען כי גם להתנהגות השוטרים היתה תרומה להסלמת האירוע, וכי הנאשם לא נהג באלימות פיזית. כן פרט הסניגור את נסיבות חייו המורכבות של הנאשם כמי שמגדל את בנו כהורה יחידני.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, אני סבורה כי לנוכח חלוף הזמן ואי פתיחת תיקים נוספים, ולנוכח ההתייבבות במצבו התפקודי של הנאשם, אשר השכיל להעזר בטיפול תרופתי בתקופות שפל במצבו הנפשי, אין הצדקה להפעלת המע"ת ויש להעדיף הארכתו כדי שישמש כגורם מרתיע צופה פני עתיד, בהיותו מעתה והלאה חב הפעלה.

לפיכך אני מאריכה את המע"ת של 4 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 56789-05-11 למשך שנתיים מהיום.

אני מטילה על הנאשם קנס בסך 2,500 ₪ אשר ישולם עד ליום 1.5.18. לא ישלם את הקנס ירצה שבועיים מאסר תמורתו.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ח, 25 מרץ 2018, במעמד הצדדים.

